ददातु सद्भ्यः स सुखं हरिः स्मरा-
द्गोपीगणो ऽसूयति कुप्यतीर्षति ।
स्म रोचते द्रुह्यति तिष्ठते हुते
ऽश्लाघिष्ट यस्मै स्पृहयत्यशप्त च ॥
गर्गो राध्यति रामाय कृष्णाय स्मेक्षते व्रजे ।
शुभाशुभं पर्यालोचयतीत्यर्थः ।
विभीषणायाशुश्राव राज्यं प्रत्यशृणोद्यशः ॥
प्रतिज्ञातवानित्यर्थः ।
रामः प्रत्यगृणात्तस्मै लक्ष्मणो ऽन्वगृणात्कपिः ।
रामं वदन्तं प्रोत्साहयामासेत्यर्थः ।
शर्वो धारयते सर्वं सद्भ्यस्तं भज मुक्तये ॥
शक्तार्थवषड्हितसुखस्वाहास्वधास्वस्तिनमोभिः ॥ १६ ॥
एभिर्योगे ची स्यात् ।
दैत्येभ्यो ऽलं हरिः पूष्णे वषट्सद्भ्यो हितं सुखम् ।
स्वाहाग्नये स्वधा पित्रे स्वस्ति धात्रे नमः सते ॥
ठेनाशिषि वा ॥ १७ ॥
सद्भ्यः सतां वा शं भूयात् ।
परिक्रियो धे वा ॥ १८ ॥
भक्त्यै मुक्तिः परिक्रीता सद्भिर्विष्णो रुषारिभिः ।
गत्यर्थमन्यढे चेष्टावज्ञे ऽनध्वाकाकशूकशृगालनावन्ने वा ॥ १९ ॥
गत्यर्थमन्यत्योर् ढे क्रमाद् मार्गकाकादिवर्जे चेष्टावज्ञयोश् ची स्याद्वा ।
व्रजाय व्रजति श्रीशो व्रजं व्रजति केशवः ।
न त्वा तृणाय मन्ये ऽहं न त्वा मन्ये तृणं खल ॥
चेष्टावज्ञे किम् ।